

Sygn. akt I PK 197/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogusław Cudowski

w sprawie z powództwa E. D.
przeciwko P. [...] w E. Spółce z o.o. z siedzibą w E.
o nagrodę jubileuszową,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 maja 2016 r.,
skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w B.
z dnia 29 stycznia 2015 r., sygn. akt V Pa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy wyrokiem z 29 stycznia 2015 r. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w B. z 15 października 2014 r. oddalającego powództwo E. D. przeciwko P. [...] w E. Sp. z o.o. z siedzibą w E. o wyrównanie nagrody jubileuszowej wraz z ustawowymi odsetkami.

Wyrok Sądu Okręgowego powódka zaskarżyła w całości. Zarzucono naruszenie art. 65 § 2 k.c. w zw. z art. 300 k.p. oraz art. 241²⁶ § 2 k.p. w zw. z art. 5 ust. 2 i art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi, a także art. 227 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a mianowicie „czy w świetle treści art. 241²⁶ § 2 k.p. konieczne jest wyraźne wymienienie w umowie o

pracę, pracownika o którym mowa w art. 128 § 2 pkt 2 k.p., wszystkich składników wynagrodzenia należnych temu pracownikowi na podstawie porozumienia zbiorowego, nie będących świadczeniami dodatkowymi, czy wystarczające jest ogólne odesłanie do składników wynagrodzenia przewidzianych w przepisach wewnętrznych pracodawcy?”. W uzasadnieniu wniosku pełnomocnik skarżącej wskazał, że wątpliwości budzi fakt, czy wystarczające jest ogólne odwołanie się przez strony umowy o pracę do różnych składników wynagrodzenia przewidzianych w układzie oraz zasad ich wypłacania, czy też dla skuteczności tego zapisu w umowie o pracę konieczne jest enumeratywne wymienienie świadczeń przysługujących pracownikowi zarządzającemu zakładem pracy oraz zasad ich realizacji, np. poprzez wskazanie odpowiednich artykułów układu?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o odmowę przyjęcia jej do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie, oraz o zasądzenie na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Odpis odpowiedzi na skargę kasacyjną został doręczony pełnomocnikowi powódki przez Sąd Okręgowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne (pkt 1), istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów (pkt 2), zachodzi nieważność postępowania (pkt 3), lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (pkt 4).

Pełnomocnik skarżącej jako okoliczność mającą uzasadniać przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

W orzecznictwie utrwalonym jest stanowisko, że w przypadku wskazania na zagadnienie prawne jako uzasadnienie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący powinien określić przepisy prawa, w związku z którymi zostało one sformułowane i wskazać argumenty, które prowadzą do rozbieżnych ocen, dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do oceny czy przedstawione zagadnienie

prawne jest rzeczywiście zagadnieniem prawnym oraz czy jest ono istotne (por. postanowienie SN z 13 lutego 2014 r., I PK 263/13, LEX nr 1646092, oraz powołane tam orzeczenia). Rozstrzygnięcie istotnego zagadnienia prawnego nie może sprowadzać się do odpowiedzi na wątpliwości skarżącego, które można wyjaśnić za pomocą obowiązujących reguł wykładni bądź w drodze prostego zastosowania przepisów. Istotne zagadnienie prawne nie występuje, jeżeli Sąd Najwyższy wyraził swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu (por. postanowienie SN z 17 marca 2015 r., I PK 4/15, LEX nr 1661934).

Zagadnienie sformułowane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest istotnym zagadnieniem prawnym w przedstawionym wyżej znaczeniu.

W kwestii sposobu ustalenia warunków wynagradzania pracownika zarządzającego zakładem pracy w imieniu pracodawcy wypowiedział się już Sąd Najwyższy w wyroku z 24 lipca 2009 r., I PK 49/09 (OSNP 2011 nr 5-6, poz. 78), a pełnomocnik skarżącej nie wskazał żadnych argumentów prawnych uzasadniających zmianę tego stanowiska.

Pełnomocnik skarżącej, formułując zagadnienie prawne, błędnie założył, że dla skuteczność ustalenia warunków wynagradzania pracownika zarządzającego zakładem pracy w imieniu pracodawcy, z perspektywy art. 241²⁶ § 2 k.p., istotne znacznie ma stopień konkretyzacji postanowień umowy o pracę. Takie założenie pomija *ratio legis* art. 241²⁶ § 2 k.p. Celem tego przepisu jest wyłączenie możliwości, aby pracownicy zarządzający, którzy są podmiotami aktywnie uczestniczącymi w tworzeniu zakładowych układów zbiorowych pracy i podpisują ten układ w imieniu pracodawcy będącego jednostką organizacyjną, podejmowali decyzję o przysługujących im świadczeniach wynagrodzeniowych (por. wyrok SN z 11 lutego 2005 r., I PK 167/04, OSNP 2005 nr 20, poz. 316). Skuteczność ustalenia warunków wynagradzania za pracę tego pracownika zależy zatem od ich ustalenia w wyniku zgodnej woli stron stosunku pracy. Z perspektywy art. 241²⁶ § 2 k.p. nie ma natomiast znaczenia prawne odpowiedź na pytanie czy ustalenie warunków wynagradzania za pracę pracowników zarządzających zakładem pracy w imieniu pracodawcy powinno nastąpić przez ogólne odesłanie do składników

wynagrodzenia przewidzianych w układzie zbiorowym pracy czy przez wyraźne wymienienie w umowie o pracę wszystkich składników wynagrodzenia oraz zasad ich realizacji.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Odnosząc się do wniosku pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa w postępowaniu kasacyjnym, należy zauważyć, że zgodnie z art. 132 § 1 k.p.c. oraz uwzględniając art. 132 § 1¹ k.p.c., do odpowiedzi na skargę kasacyjną pełnomocnik pozwanego powinien dołączyć dowód doręczenia odpisu tego pisma pełnomocnikowi skarżącej albo dowód jego wysłania przesyłką poleconą. Odpis odpowiedzi na skargę kasacyjną został doręczony pełnomocnikowi skarżącej przez sąd. Skoro odpowiedź na skargę kasacyjną powinna zostać z tej przyczyny zwrócona, to nie było możliwe uwzględnienie wniosku pozwanego o zasądzenie kosztów zastępstwa w postępowaniu kasacyjnym.